

Starý pán

O5 a Radeček

Starý pán, muzikant, pod kabátem housle žmoulá,
starý pán za pódiem spí.
Je rád sám s vůní ramp, kalafunou žíně hladí,
nespěchá, do ticha ho píchá někde tam, kde dýchá.

Dřív, to dřív byl za vodou,
když hrál až do svítání.
Dřív džin míchal se sodou,
a sál měl jen místa k stání.

Povídá si u jídla s fotkou syna Hospodina,
starý pán má poslední noc.
Musí jít najít klid, z větví břízy bílé chmíří
rozfouká, na loukách nechá žít svůj dech, svůj stín.

Dřív, to dřív byl za vodou,
když hrál až do svítání.
Dřív Džin míchal se sodou,
teď sám vzpomínám se brání.